ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada Tidningens prenumeranter äro välkomna att yttra sig i denna afdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skrif endast på en sida af papperet och med bläck. 2 Skrif så tydligt, kortfattadt och på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande. 4. Anonyma uppsatser publiceras ej. — Red.

FRÅN BROADVIEW, SASK.

Den 2 oktober 1914.

Kära redaktion!

Jag vill återigen om mig tillåtes få insända några rader i er goda tidning. Och jag vill då för det första nämna att tröskningen nu är för det mesta öfverstökad och farmaren är nu i brådaste tiden med att draga sin någorlunda goda skörd till staden. Till alla goda svenska farmare här rundt vill jag i korthet ge en liten påminnelse, då jag nu vet att de ofta göra en tripp till staden och har därför tillfälle att fullfölja hvad jag här vill påpeka. Som vi alla förut vet, så har vi i vår goda stad Broadview en familj som under det gångna årets lopp har för det mesta varit besökt af sjukdom och ödets hårda hand har ofta tryckt deras skuldra. Kommen ihåg, bröder och systrar, hur starka vi är om vi alla hjälpas åt, och låt oss nu genast draga ett strå till stacken. Hö och ved äro behöfliga för den kalla vintern och det saknas ofta i staden, allrahälst då pängar påfordras i alla vändningar. Mannen själf, den stackars familjens stöd, har både i Regina och Winnipeg måst genomgå operationer och är fortfarande oduglig för arbete. Den enda tröst de har, är en vuxen dotter, men hvad förslår det, ty vi veta att kvinnans månadslön är ganska liten och hon måste själf äfven hafva kläder. Vi farmare hafva för det mesta godt om hö och ved, hvarför då icke medtaga ett lass till staden då tillfälle tillåter att så göra, och vi själfva skulle ej se någon saknad i denna lilla hjälp, som för dem skulle vara välkommen. Jag själf vet ej hur de hafva det, men jag förstår att då mannen genom sjukdom är fjättrad vid bädden, så skall det vara hårdt nog i den tid, vi nu lefva i, att draga sig framåt i staden. Äfven händer det ofta nu på höstsidan att farmaren slaktar boskap, och svin. Just därföre böra vi äfven lägga ett köttstycke — en eller flera säckar potatis och mera sådant i åkdonet då vi reser till staden, och ni skall få se glädje. Dragen er ej tillbaka då tillfälle erbjudes att glädja en medmänniska, kommen ihåg att i fägringen af hans lif behöfde ni hans goda hjälp, men nu kanske ni ej ens höres sucka, då ni hör hans svåra lott. Vi ungdomar skall beflita oss med att lägga en liten slant i den af det hårda ödet tryckta handen. Vi äro starka och saknaden för oss skall ej synas så stor, kanske skall den tid komma då äfven våra krafter skall af sjukdom uttömmas, då vore vår tid inne att blicka till goda medmänniskor om hjälp. Låt oss nu genast draga åstad att glädja de bekymrade och vi skall genom ett högre väsende få vedergäldning.

J. G. J.

HVAD ÄR RÄTT?

Red af S. C. T.!

1 "Ordet fritt" för 30 sept. framställer Axel B. Hägg några frågor till undertecknad, som han önskar besvarade. Jag fruktar för att jag icke kan ge ett nöjaktigt svar på dylika frågor. Jag är själf en frågare, och finner det mycket lättare att framställa dem än att besvara dem.

Frågan no. 1 lydde: Hvilket är det bästa för en fysiskt normal person att helt afhålla sig från alkoholhaltiga drycker eller ej? Den frågan höres ju ganska enkel. Men är det möjligt att gifva ett korrekt svar på en sådan fråga? Jag tror det näppeligen.

Om nu alla människor hade samma smak och samma kroppskonstitution, då vore det ju en jämförelsevis lätt sak. Men nu finnes ju omkring 1,600,000,000 människor, och knappast två äro lika. Och hvem skall bestämma hvilka som äro fysiskt normala? Om jag föredrager vatten framför alla andra drycker, och en annan person kräfver en dryck som innehåller en viss procent alkohol, han njuter af sin dryck, är vid god hälsa och för en exemplarisk vandel, vore det då ej höjden af intolerans och dumdryghet om jag ginge till den personen och sade att han icke var fysiskt normal och att han icke förstode att välja den dryck som vore bäst passande för honom? Jo, förvisso! Och hvad det andliga eller religiösa beträffar så gäller samma regel som för våra fysiska behof. Hvad som är tillfredsställande och kanske nödvändigt för vissa somliga, är kanske icke nödvändigt för andra, och vice versa.

2) Vore det sämre för individen eller nationen om rusdrycksförbud vore genomfördt? Svar: Det vore sämre. Den förbjudna drycken är alltid måst åtrådd. Och att framställa alkohol, det kan hvem som helst lära sig. Man behöfver endast släppa lös några jästbakterier i en sockerhaltig vätska, och processen är i full gång. Och det finnes andra berusningsmedel än alkohol. Jag hänvisar för öfrigt till en notis om erfarenheter från förbudsdagar i Kristiania, i samma tidningsnummer som mr Häggs frågor förekomma. Att nämnda notis är sann, har jag ingen anledning betvifla. Jag har själf sett prof på det, på platser där ingen utskänkning varit. Om den efterskickade litern tog slut före måndags morgon, så tillgreps alla möjliga andra berusningsmedel. Många syntes sätta en ära i att uppträda berusade, därför att de öfriga icke kunde gissa, hvar de fått det ifrån. Jag förkastar således förbud och hyckleri, och yrkar på frihet och ärlighet.

I frågan no. 3 söker H. att aflocka mig en trosbekännelse — "om det finnes någon", tillägger han inom parantes. Nåväl, den misstanken var nog inte så ogrundad. Jag är icke alls ortodox. Jag är villig att våga ett experiment med någonting nytt. Huru de nya förhållandena skall gestalta sig, det kan ju ingen till punkt och pricka förutsäga. Jag erinrar mig Strindbergs ord:

"Ha! Tidens sed: att rifva hus! Men bygga upp? — Det är förskräckligt! — Här rifs för att få luft och ljus. Är kanske inte det tillräckligt?"

Att nu rådande sociala förhållanden äro fullkomliga det torde väl ingen vilja påstå. Det är nog mycket som borde ändras, och förändringar siggå ju dagligdags. Men hvart det hela leder till, det torde vara svårt att afgöra. Eller hvad är meningen i det blodiga drama som utspelas i dessa dagar? Om det är någon mening alls så är den troligtvis förborgad för oss. Vi konstruera vackra teorier om broderskap och jämlikhet. Vi fördöma krig och militärism och tala stororðigt om vår "höga civilisation". "Hällre uppror än krig", har ju varit en slagdänga bland somliga af oss. Men hvad inträffar! Presto! Gif akt! Och vi har blifvit heliotropiska som professor Loebs skalbaggar. Vi göra en grotesk kovändning och salutera militärstatens flagga som vi bespottat. Gustaf Herve i Frankrike och Henning von Melsted i Sverige äro färska exempel, för att nu icke nämna det omskrutna socialdemokratiska partiet i Tyskland. Hur skall man förklara dylika fenomen? Vi äro helt säkert alla nyfikna att se nästa akt i det stora dramat. Kanske det skall ge oss en föreställning om i hvilken riktning världsutvecklingen går. Skall det bli en seger för militärismen och en fortsättning af mörker och träldom? Skall de lömska dvärgarne lyckas afskära jättens senor så han aldrig mer reser sig? Eller skall han, när bägaren är full och ettern dryper i hans anlete, göra en sista förtviflad ansträngning, slita sina bojor och utkräfva en fruktansvärd hämnd af sina förtryckare! Lokes smädelser ljuda i mina öron. Hör:

"Man band mig vid klippans skrofliga barm
och satte en gam att frossa
på lefvern, som skälfde så rykande varm,
det skulle mitt högmod krossa.

Så led jag, så stred jag i tusen år
i lidandet städs triumfator,
mer fruktansvärd, trots mina blodiga sår,
än himlarnes storimperator.

Och nu är det världens senaste tid,
snart står dar på evighetsnäset
vår sista, vår stora förbittrade strid,
där biter den gamle i gräset.

Se eldhanen flaxar kring världens hörn
och bygnaden störtar samman.
Och då stiger tankens frigjorda örn
mot skyn ur den rykande flamman."

Gifve att vi kunde tutta på en världsbrand och göra slut på spektaklet! Hvad som än komme efteråt, kunde det icke gärna bli sämre än hvad vi i våra dagar behaga kalla civilisation.

Mr. Hägg synes ha missuppfattat min mening när han säger att jag skarpt klandrat "förbudsfantasten", "frälsningsagenten" och socialisten. Det klandret var nog icke vidare skarpt, men jag uttalade ett tvifvel om att deras utbjudna botemedel hade en så kraftig värkan mot alla moraliska krankheter, som de själfva påstå. Och när jag nämnde socialisten så menade jag naturligtvis det politiska parti som går under det namnet. Hvad tillvaratagandet af de ekonomiska intrássena beträffar, så är jag fullkomligt öfvertygad om att det går bäst genom solidaritet och samarbete. Men jag förkastar den solidaritetskänsla som går ut på att tillskansa sig makt — makt att bestämma öfver andra personers privata angelägenheter. Så som händer i vissa förbudsstater, att myndigheterna inträngа i hemmen och konfiskera deras svagdricka, för att undersöka om det innehåller mer än den lagstadgade procenten alkohol. En sådan sakernas ställning är olidlig. Man bör sammansluta sig för att tillkämpa sig frihet, men icke makt och förmyndarskap — det är allt för mycket af det som det är.

Jag hoppas jag klargjort min ståndpunkt tydligt nog nu. Detta kanske blir mitt sista inlägg för en lång tid. Jag har dock ingenting emot att bli kritiserad. Jag skall svara om tid och tillfälle gifves.

Att mina argument icke äro framförda på ett sätt som anstår en "s. k. kristen och civilisationens budbärare", torde ursäktas, då jag aldrig framkommit med några sådana ofantliga anspråk.

C. S.

UR SVENSKA SKÄMTBLAD.

Söndagsjägaren, på språng efter en hare, till pojken: — Har du sett en hare?

Pojken: — En grå en?

— Ja, en grå en.

— Må två stora öron?

— Ja, med två stora öron.

— Och långa bakfötter?

— Ja, långa bakfötter.

— Och ingen svans?

— Nej, men — —

— En sån har ja allri sitt. — Strix.

•

Ärt-Johan inträder något berusad på kafé Tunnan i Stadsgården och äskar "en half Nürnbergs".

Svea med håret sätter näsan i vädret:

— Ni blir inte serverad!

Ärtjohan: — Fy fadren, va, fröken ä' vacker: Hörru du!

Svea, intresserad: — Ja, va' ä' de?

Ärtjohan: — Vet du, va' ja skulle göra, om jag såg ut som du?

Svea kort: — Nej.

Ärtjohan: — Jag skulle gå till Panoptikon och tigga mej ett jobb i skräckkällarn, siru! Sade och gick. — Kurre.

•

Herrn: Jag tycker mycket om lägenheten och skulle inte ha något emot att hyra den. Men först några frågor. Man får väl piska mattor när man vill?

Värden: — Absolut efter behag.

Herrn: — Och det kommer ingen och är ovettig om man slänger och slår i dörrarna?

Värden: — Fattas bara det!

Herrn: — Och skulle man ha en fest, så spelar och dansar man hela natten om man vill förstås?

Värden: — Där är regel här i mitt hus.

Herrn: — Tack — då reflekterar jag inte längre på bostad här. Jag vill ha lugn och ro. — Kasper.

FURNITURE
on Easy Payments
OVERLAND
MAIN & ALEXANDER

Bland nordbor i Amerika

Af blixten dödades nyligen 58-årige Joseph Hanson i Aberdeen, S. D.

Till postmästare i Castle Rock, Wis., har M. Jacobson blifvit utnämnd.

D. C. Olson är namnet på den nye postmästaren i Sullivan, Dawson co., Minn.

Under grufarbete omkom nyligen John Olson i Bowbells, N. D. Han begrofs vid ett ras.

En svensk sångkör håller på att bildas i Los Angeles, Cal., och en kommitté arbetar f. n. på att samla medlemmar.

Under fotbollspel fick nyligen Harry Anderson i Edgar, Nebr., ena axeln sönderbruten. Olyckan inträffade under praktik.

Advokaten Alfred H. Lundin i Seattle, Wash., har af progressistpartiet nominerats till allmän åklagare i King county.

Undervisning i svenska språket har påbörjats vid högskolan i Des Moines, Ia. Elevantalet uppgår redan till mellan 30 och 40.

Af en förlupen kula dödades nyligen 7-årige Earl Johnson, son till mr och mrs Albert Johnson i Blaine township, beläget norr om Axtell, Nebr.

Mabel Cronquist i Kiron, Ia., som under sommaren varit engagerad af Redpath Chautauqua co., undervisar nu i "elocution" vid Storm Lake academy.

Advokat David E. Lofgren i Portland, Ore., har i dagarne af patentbyrån erhållit rättighet att praktisera såsom patentadvokat inom Förenta Staterna.

Stort landköp. St. George farmen, belägen 4 mil från Sidney, Nebr., bestående af 2,249 acre, har inköpts af Oscar Lund från Stratford för ett pris af $129,000.

Johnson Bros., den stora byggmästarefirman i Kingsburg, erhöll nyligen kontraktet på den nya bygnad, som California Association Raisin co. därstädes skall uppföra.

Sin ena hand fick mrs A. K. Johnson i Sherard, Ill., svårt skadad härom dagen, då hon var sysselsatt med insyltning af frukt. Man tror dock ej att någon allvarligare fara föreligger.

Mrs J. E. Quarnstrom i Iron Mountain, Mich., var en bland dem som vunno priser för nålarbeten vid countyutställningen i Norway, där hon hade flera på utställning.

Häktad för mordförsök. Ed Martinson har häktats i Seattle, Wash., för mordförsök. Han uppges ha anfallit en kamrat vid Nefcastlegrufvan och slagit honom med ett tungt tillhygge.

Oscar F. Nelson, kandidat för kongressen inom det nionde distriktet i Chicago, understödjes lifligt af svenska affärsmän och professionella män inom distriktet.

Guvernör Eberhart i Minnesota har meddelat, att han efter den 1 jan., då han frånträder guvernörsämbetet, kommer att öppna kontor i St. Paul och representera Widell Company i Mankato, i hvilket bolag han är intresserad.

Samuel A. Carlson, Jamestowns (N. Y.) svenske borgmästare, har för femte gången inbjudits att bli en af talarne vid ett stormöte af landets borgmästare och andra styresmän från städerna. Denna gång hålles mötet i Milwaukee, Wis.

Albert Dahlström, som för sina kärleksbravader dömdes till 5 års straffarbete i Tacoma, Wash., men rymde till Sverige, blir i dagarne beröfvad sin amerikanska medborgarrätt och kan aldrig vidare sätta sin fot på Förenta Staternas mark.

Afliden ensling. John Peterson, som bodde i en stuga i Juanita, Wash., fanns en dag härförliden död på golfvet. Han var 63 år gammal och ogift, samt bodde ensam. Han efterlämnar egendom till ett värde af $3,000, som tillfaller syskon i Minnesota.

Christian C. Johnson från Huron, S. D., fick härförliden en hastig död, då hans automobil välte på vägen mellan Cavour och Huron, hvarvid han blef fastklämd under maskinen och afbröt nacken. Johnson var 48 år gammal och efterlämnar familj.

Aftäckning af grafvård. Söndagen den 27 sept. aftäcktes en grafvård öfver pastor N. P. Sjöström på skandinaviska kyrkogården i Rockford, Ill. Pastor Sjöström var som bekant pastor i Sionsförsamlingen i ett tiotal år.

William Holquist i Marinette, Wis., får ärfva $10,000, som nyligen aflidna miss Vilna McDonald i Escanaba, Mich., testamenterat till honom. Miss McDonalds efterlämnade förmögenhet värderas till $200,000 och däraf hade hon testamenterat $42,000 till sina vänner.

En notorisk svindlare med många "alias" har häktats i Seattle, Wash. Hans verkliga namn lär vara Harry Anderson, men han hade registrerat på Hotel Washington såsom J. H. Abott. Han är 36 år gammal och har bedragit öfver 200 banker, spridda utöfver hela landet.

Försvunnen äkta man. Helen Forslund å Williard ave. i Providence, R. I., har gett polisen i uppdrag att återställa hennes förlorade make, Henry i familjens sköte eller åtminstone taga reda på hvar den pliktförgätne äkta mannen befinner sig. Han har varit försvunnen sedan den 22 augusti.

Af ålderdomssvaghet afled nyligen J. P. Lanquist i Loomis, Nebr. Lanquist anlände dit till trakten för 38 år sedan, då Phelps county ännu till största delen var en obruten vildmark och blef allmänt bekant bland de senare inflyttande nybyggarne på grund af sin gästvänlighet och hjälpsamhet emot dem.

Vådadöd. Då entreprenör John E. Erickson nyligen på motorcykel färdades öfver boulevarden ofvanför Duluth, Minn., kolliderade han med en lastautomobil tillhörande John Ekström. Erickson blef vid kollisionen kastad under automobilens hjul och fick sitt hufvud krossadt. Döden följde ögonblickligen.

Konstutställning. Henry Reuterdahl, den berömde marinmålaren och kritikern, kommer att ha en utställning af sina alster under oktober månad i konstgalleriet å Hoyt Sherman lokalen i Des Moines, Ia., den 8 okt. Utställningen kommer att hållas under beskydd af konststyrelsen i Des Moines Kvinnoklubb.

"Chief Seattle", en jättestor dalia, ljusröd och med hvitgul center, har af city council blifvit utvald till staden Seattles (Wash.) officiella emblem. Denna blomma uppvisades nyligen på Daliautställningen i Bon Marché. En landsman, Olof J. Wingren i La Conner, hade planterat blomman och förevisade henne.

Den röde hanen. Hotellet i Des Moines, Wash., som ligger vid sundet midt emellan Seattle och Tacoma, nedbrann nyligen till grunden. Det var en 2-våningars träbygnad. Hotellet uppges ha varit värdt $2,000 och var försäkradt för $800. Det ägdes af Peter Rudberg, handlande på platsen. Många gäster förlorade sina tillhörigheter.

Upphäft giftermål. Mrs Maria Larson i Sandy, Utah, som efter erhållen skilsmässa från sin man, Carl Larson, äktade Peter Athanasacos, har af domare Armstrong fått detta senare äktenskap upplöst. Anledningen till upplösningen var att kontrahenterna, okunniga om i Utah gällande lag, hade ingått sin förbindelse före den för frånskild person tillåtna tiden.

J. F. Billings, en svensk-amerikansk veteran från kriget på Filippinerna och senare i tjänst vid artilleriet i den reguliära armén, har, tack vare kongressman Willis J. Hullings bemödanden erhållit en pension af $28.00 i månaden och dessutom tillerkänts omkring $1,700 innestående penningar, som han var berättigad till. Kongressman H. är bosatt i Oil City, Pa., och är en ättling af de gamla Delaware-svenskarne, som anlände till Amerika på drottning Kristinas tid. Han är kandidat för återval till kongressen på det progressiva eller Washington partiets valsedel.

Arresterad. Ernst Spongberg, som arbetat vid olika svensk-amerikanska tidningar, bl. a. Svenska Amerikanska Posten i Minneapolis, häktades nyligen i Stockton, Cal., anklagad för att hafva stulit en skrifmaskin. Han blef försatt på fri fot mot borgen. Man tror, att Spongberg är oskyldig, och att polisen endast söker få honom inom lås och bom, emedan han framkommit med graverande beskyllningar mot denna. Man söker nu hopsamla en summa pänningar för att skaffa S. en skicklig advokat. Hans gode vän Albin Johnson, Merchants National Bank Bldg., Minneapolis, mottager bidrag till denna insamling.

Påpasslig svensk-amerikansk firma. Nyligen ankom till New York ångaren "Hermod" från Reykjavik, Island, med last af 3,400 tunnor sill. Meningen var att byta ut lasten mot spannmål. En svensk-amerikansk firma, Swedish Produce Company, med kontor i Chicago och Worcester, köpte några dagar senare hela sillasten. Det tog 32 järnvägsvagnar att transportera den väldiga sillmassan vidare. Tidigare har aldrig någon isländsk sill kommit till Amerika förrän i november månad och då ständigt transito från Norge. Detta är första gången som någon direkt sillaffär — åtminstone i större skala — uppgjorts direkt mellan Island och Förenta Staterna.

Blixtens skördar. Den 18 september slog åskan ned i änkan Nelsons stall i Ericksdale, Tex., och dödade ögonblickligen hennes son Arthur samt Nels Ankarstolpe, som för tillfället var inne i stallet. Arthur Nelson var i stallet med sin mindre bror för att sela på och köra till staden, så snart regnskuren var öfver, och Ankarstolpe körde hem ifrån staden och hann just till Nelsons, då det började regna, hvarför han körde in och tog plats i stallet, där Nelson var. De stodo och sågo på det strida regnet, stödjande sig med händerna mot en stolpe, då åskan slog ned och träffade dem båda. Döden följde, som sagdt, ögonblickligen. Det blef sorg i hela samhället, då tvenne af dess medlemmar så hastigt bortrycktes. Begrafningen hölls på söndagseftermiddagen den 20 september från lutherska kyrkan, då hela samhällets befolkning var tillstädes. Pastor Carl Henderson höll ett gripande liktal och förrättade jordfästningen i församlingens kyrkogård.

Svenskarne i téten. Det nya Davenport hotell i Spokane, Wash., hvilket utan tvifvel är en af de ståtligaste bygnaderna i västern och som hotell betraktadt öfverträffar allt annat i den vägen därute, om man undantager ett par af San Franciscos palatshotell, invigdes härom dagen under stora högtidligheter. I sammanhang härmed kan det måhända vara på sin plats att erinra om att skandinaverna spelat en betydande roll vid konstruktionen af ofvannämnda ståtliga bygnad. "Superintendents of construction" och arkitekter för bygnaden var firman Cutter & Malmgren; öfvervakande arkitekt, svensken A. G. Person; superintendent för stenarbetet dansken E. Ferguson; superintendent för Otis Elevator co., svensken Oscar Sundquist; superintendent för Flour City Ornamental Iron Works, en annan svensk, J. Fallen; superintendent för snickeriarbetet, en annan landsman, mr Swanson; superintendent för dekorationsarbetet, en dansk, mr Peterson; superintendent för Washington Cut Stone co., Frank Swanson och för öfrigt ha öfver ett hundratal svenska och skandinaviska mekaniker hjälpt till vid uppförandet af denna storartade hotellbygnad, som nu står som ett monument, vittnande om Spokanetraktens och Inlandsrikets rika resurser.

Ett svenskt samhälle. Det är många som åka på järnbanan mellan Astoria och Portland, som lägga märke till en station med namnen Svenson. I verkligheten är det en ganska stor by, som ligger bakom stationen. Det är många svenskar och norskar som äro förmögna farmare i detta samhälle. Platsen har två handelsbodar och nu ser det ganska lifligt ut. Hundratals vägbyggare äro flitigt sysselsatta med den stora nya statsvägen. Timmerafverkning tillika med nybygda farmhus och bär, och äppelodling utvisa att staden Svenson, Ore., ämnar att stanna kvar på kartan.

Den gamla psalmboken. C. J. Svensson, som bott i Amerika i 25 år och nu är förmögen farmare i Texas, var nyligen hemma i Sverige och kom en söndag till Almesåkra kyrka. På bänken, där han satt, låg en gammal psalmbok, som han öppnade. På pärmen läste han: "Denna bok tillhör Peter Månsson från Fågelåkra". Det var Svenssons farfars far. På begäran hos pastor fick Svensson medtaga boken som ett kärt minne från sin fädernebygd, som han ej sett på 35 år, och då han d. 10 sept. med barn och blomma återvände till Texas var bandet med det gamla hemlandet ännu fastare knutet genom fyndet af den gamla psalmboken, skrifves till Nya Växjöbladet.

Jafet Lindebergs humanitet. Jafet Lindeberg, presidenten för Pioneer Mining Company, som nu är föremål för mycket erkännande i stora kretsar däruppe i norden för den storsinthet och frikostighet, som han nyligen visade då det gällde en allmän och human sak. Det var fråga om att rädda den förolyckade besättningen på forskningsfartyget "Karluk", som förliste i norra Ishafvet förliden vinter. Det blef kändt att ångaren krossats bland isen, och att åtminstone en del af besättningen lyckats rädda sig till Wrangel Island. Det gällde nu att undsätta de strandsatta. Men vände sig till canadiska regeringen som utrustade expeditionen, med bön om hjälp, men denna afslogs. Då var det som Lindeberg hyrde ångaren "Corwin" att gå ut på en undsättningsresa. Detta kostade $20,000. Han anställde vidare fem man att ofördröjligen göra alla nödiga uppköp, för hvilka han också betalade. Ångaren "Corwin" afgick också omedelbart, men blef förekommen af skonaren "King & Winge", som lyckades träffa på en öppning i isen först. Fastän räddningsexpeditionen, som utsändes af Lindeberg, sålunda ej lyckades, så omtalas likväl med beundran och vördnad Lindebergs beredvillighet och frikostighet såsom enastående erkännansvärda.

SMÅHISTORIER FRÅN MOBILISERINGEN I SVERIGE.

I Stockholm bodde en ung montör, hygglig och arbetsam karl, gift och fader till tre små barn. När kriget bröt ut fick han från sitt fjärran hemland sin mobiliseringsorder, men han tvekade att resa från familjen. Han fick en andra order, och han reste ännu icke. När den tredje kallelsen icke häller ledde till hans inställelse, fick ordningsmakten hand om saken. Det kan väl hända, att mannen icke hade klara papper, efter som hans utlämnande eller utvisande kunde försiggå så där utan vidare, han blef emellertid förd öfver gränsen och lämnad till sitt hemlands myndigheter.

Där stod han nu, såsom uteblifven ännu efter tredje kallelsen, under desertörlagen. Och processen blef kort. Några dagar efter mannens bortförande från Stockholm fick hustrun ett officiellt meddelande att han blifvit skjuten som desertör.

En enda liten obetydlig detalj ur krigets ohyggliga tragedi.

• • •

En plutonchef som skaffat sig en lysande guldkant kring hatten frågade förtroligt under en hvilostund efter manskapets yrken och sökte för hvar och en finna en fältmässig kvickhet. När en af landstormsmännen meddelade att han var vid en porslinsfabrik, sade plutonchefen humoristiskt:

— Då har han säkert sett en så'n däg genast-lite-gladare med guldkant.

Plutonen fnissade hörbart när landstormsmannen såg det guldkantade befälet styft i ansiktet och med betoning svarade:

— Inte förrän jag kom till landstormen.

• • •

Landstormsmannen Pimpel hörde att man af doktorn fick en styf besk, om man anmälde ondt i magen. Han fick genast ondt i magen. När han kom tillbaka såg han inte så förnöjd ut som man väntat. Någon frågade:

— Nå?

Pimpels ansikte förvreds smärtsamt, då han svarade:

— Tre matskedar ricinolja!

• • •

— Är det någon i plutonen som är van att koka?

Det var tyst i ledet en stund vid den betydelsefulla frågan. Till sist steg en man fram.

— Jaså, ni kan, sade plutonchefen. Hvad är ni som civil?

— Jag kokar asfalt, svarade mannen allvarligt.

Han antogs och han lagade en utmärkt mat.

• • •

Halftroppschefen, gammal stamsoldat:

— 184:an har visst svårt att fatta. Hvad är 184:an i det civila?

184:an, blygsamt:

— Rektor vid Tekniska skolan.

• • •

Länsjägmästaren på Gotland har på särskild ansökan befriats från fortsatt mobilisering. Skogsvårdsstyrelsen hade nämligen ingen, som kunde stämpla till afverkning afsedd skog. Man kan därför om länsjägmästaren säga, skämtar "Strix" i Gotl., hvad Odhner säger om hertig Johan och hans förhållande till Erik XIV: "Knappt vorden fri, började han att stämpla".

• • •

Halftroppschefen Pettersson håller starkt på sin vice korpralsvärdighet. Passerar några landstormsmän, som hvila sig på en trappa. Då han inte får honnör, stannar han och frågar bistert:

— Ser ni inte hvem jag är?

Svaret kommer oskuldsfullt:

— Jo, det är Pettersson, ser vi väl!

• • •

Vid X-berga hade en dag en "misstänkt" utlänning häktats af vakten, som förde honom till en bersà på gården just då kompaniet skulle äta middag. I bersåen blef den misstänkte, som talade god svenska, begapad af större delen af kompaniet under andlös tystnad. Då framträder den gamle skämtaren No. 00 Melcher till kompanichefen, gör honnör och säger djupt allvarligt:

— Ska' vi skjuta honom me'samma, eller får vi äta middag först?

Den misstänkte bleknade, och kompanichefen svarade leende:

— Vi äter middag först.

• • •

Vid ett landstormskompani i Blekinge fanns en skomakare som vid skjutningen bara bommade.

— Träffar han lika dåligt när han pliggar? frågade skjutlagsbefälhafvaren.

— Ja, när jag pliggar på 300 meter, svarade Skomis och fick sista ordet.

• • •

Feta Sundholm har under marschen nått den yttersta gränsen för sina krafter. Går helt sonika ur ledet och sätter sig på en sten vid vägkanten.

— Va' i glödheta tar han sig till? Hva' tror han det blir af det här?

Sundholm, eftertänksamt:

— Militärbegrafning.

• • •

Intendenten är närvarande vid frukostmålet då bland annat bräckkorf lämnas i handen på hvarje man. En gubbe vill inte ta emot korfbiten, utan rynkar på näsan:

— Hva' ä' han för en? utbrister intendenten förargad.

— Jag är vid en karffabrik utanför sta'n.

• • •

Plutonchefen får syn på den långe karlen Jesperson i midten af troppen och säger att han skall ställa sig på flygeln. Jesperson försöker på allt vis att få stå kvar där han står. Plutonchefen blir otålig, och till sist förklarar Jesperson ängsligt:

— Jo, si, Kalson och ja' har en liter ihop, och Kalson har den i sin ryggpåse.

Har ni användt
Stephens'
"SILKSTONE"
Den vackra matta väggfärgen.
"DEN TVÄTTAR".

Fritt
GARANTERADE AMERIKANSKA SILKSTRUMPOR
Vi önska att ni skall känna dessa strumpor.
De bestodo profvet, då alla andra sveko. De gifva verklig komfort åt foten. De hafva inga sömmar, som kunna gå upp. De blifva aldrig lösa och påsiga, ty formen är instickad, icke inpressad. De äro GARANTERADE för finhet, för stil, för öfverlägsenhet i material och tillverkning, absolut utan fläckar och kunna användas sex månader utan hål eller ersättas fritt med nya strumpor.
VÅRT FRIA ERBJUDANDE:
Till enhvar som sänder oss 50c för att betäcka fraktkostnader, vilja vi sända absolut fritt, underkastade tull:
Tre par af våra famösa AMERIKANSKA SILKESSTRUMPOR med skrifven garanti, hvilken färg som helst, eller
Tre par af våra damstrumpor i svart, brun eller hvit färg med skrifven garanti.
DRÖJ ICKE — Vårt erbjudande försvinner, då handlare i eder stad utsetts. Uppgif den färg och storlek, som önskas.
The INTERNATIONAL HOSIERY CO.
21 Bittner Street,
Dayton, Ohio, U.S.A.

Uppfinnare.
Det europeiska kriget har förorsakadt, att Förenta Staterna och Canada äro afhängiga af deras egen fabrikat; skrif idag efter min FRIA BOK öfver patent samt listan öfver de mäst efterfrågade uppfinningar. Patent förskaffa förmögenhet.
H. J. Sanders,
Patentadvokat,
105 Webster Building, La Salle & Van Buren Sts., Chicago, Ill.

GUARANTEED·FURNITURE·
CFM
"400 PORTAGE AVE. WINNIPEG"

Lär Engelska
Ni MÅSTE lära att tala och skrifva ENGELSKA i fall Ni ej hela Ert lif vill utföra det sämsta och tyngsta arbetet för den lägsta betalningen. Var ej nöjd med det sämsta! Det är VILJAN som gör en man till hvad han är och blir. Lär Er grundlig engelska och Ni gör det ojämförligt mycket lättare för Er att förtjäna penningar, få goda platser och på allt sätt förbättra Edra lefnadsomständigheter. Det är icke nog att kunna lite svensk-amerikanska. Ingenstädes kan Ni lära engelska lättare, bekvämare och billigare än genom vår skriftliga, personliga och OMSORGSFULLA undervisning i ERT EGET HEM pr korrespondens. Flera svenskar lära engelska genom vår skola än i någon annan skola i VÄRLDEN. Ingen annan undervisning i engelskan har någonsin kunnat uppvisa sådana förvånansvärda resultat som från denna svenska skola. Detta vilja vi BEVISA för Er. TUSENTALS landsmän hafva genomgått denna korrespondens-kurs i engelska, och ALLTID med GLÄNSANDE RESULTAT. Det finnes ingen anledning hvarför ej Ni skulle göra detsamma. Vi GARANTERA ER UTMÄRKT RESULTAT, eller returnera den lilla skolafgiften. Skolpänningarna låga nog för hvarje arbetare, och dessutom extra låga JUST NU. De kunskaper Ni vinner äro för Er värda HUNDRATALS DOLLARS. Insänd därför nu genast blott Ert namn och adress och Ni mottager omgående, alldeles kostnadsfritt, fullständiga upplysningar om denna så synnerligen lätta och intressanta undervisning jämte tusentals beedigade intyg. Skrif NU GENAST till
Svenska Korrespondens Skolan,
Afd. C., Station J., New York City.

Arliga Julexkursioner
Val af Vägar
CANADIAN NORTHERN
Fem Månaders Giltighet.
NEDSATTA PRISER till ATLANTISKA HAMNAR
i förening med biljetter till GAMLA LANDET.
Dagligen-den 7 Nov. till 31 Dec.
Fullständiga underrättelser gifvas på begäran af alla Canadian Northern agenter eller af
R. CREELMAN, Gen. Pass. Agent, WINNIPEG.

Biljetter och Penningar
sändas till alla delar af Sverige.
Vi hafva arrangerat med
American Express Company
om försändelse af penningar till alla platser i Sverige, Norge och Danmark. Billigt och absolut säkert.
Adressera:
P. M. DAHL
Steamship Agency
325 Logan Ave., Winnipeg.

Occidental Hotel.
D. & M. RIPSTEIN & CO.
Förstklassiga rum och finaste matservering.
Hör. af Main St. & Logan Ave.
TELEFON 1663.